

Стретфорд за необходимостта от „радикална промяна в Османската империя“.

„Зорница“ информира читателите си за четата на Христо Ботев, посочва състава и от 175 души, отразява нейното пристигане на българския бряг с парахода „Радеци“. Публикувано е отделно и известие за смъртта на въстаническият ръководител Георги Бенковски. В броя си от 11 юни „Зорница“ обнародва дословно текста на „Прокламация на българските въстаници към мюсюлманите“, където изрично се показва, че действията на въстаналите българи са насочени срещу османския деспотичен режим, а мюсюлманското население е наречено събирателно „братя“. По този начин „Зорница“ свидетелства за толерантността на въстаналите българи, разкрива нравствения облик на тяхната кауза.

Издателите на „Зорница“ са наясно, че редом с въстаническите битки върви решаваща битка за световното обществено мнение. Вестникът прави всичко възможно да подпомага българската кауза на международната сцена. Същевременно насърчава българите, че усилията и жертвите им дават отзвук в чужбина. През юли е публикувана препечатка от британския в. „Икономист“ с резултати от анкетата на д-р Уошбърн за българското въстание и остри критики срещу протурската политика на премиера Дизраели. В бр. 30 английският консул в Цариград Ф. Франсин е наречен „приятел на българите“. Разказва се за неговата лична дипломатическа намеса, благодарение на която са освободени 212 арестувани български въстаници от Одринския затвор. На 3 септември е публикувана информация за брошурата „Българските ужаси и Източния въпрос“, издадена от ръководителя на опозиционната Либерална партия в Англия Уилям Гладстон. В следващия брой е дадена информация за обръщение на Гладстон и Стратфорд към „съвестта на английското общество“. Освен това се публикуват съобщения за създадените в множество английски градове комитети за събиране помощи за пострадалите българи и за даренията на българофили като лейди Емили Странфорд и лорд Мейър.

Междувременно вестникът следи отблизо събитията във въстаналите региони. Читателите са информирани за арестите на комитетски дейци в Македония, както и за зверствата на башибозушкия отряд на хаджи Мурад. Публикацията довежда до разследване и главатарят на отряда и 14 негови членове са осъдени от османски военен съд. В бр. 39 е отпечатан докладът на Беринг за „турските жестокости“, последван от целите текстове на „Български мемоар на лорд Дерби“ и петицията на Балабанов и Цанков „до английската царица“ (британската императрица Виктория).

Този кратък преглед на отразяването на събитията от 1876 г. на страниците на „Зорница“ показва реалната полза за българската кауза от съществуването на